

ПОЛТАВСЬКИЙ ЕПІЗОД У РОЗВИТКУ СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ДИТЯЧОЇ ЛІТЕРАТУРИ

16 грудня 2015 року в Полтавському художньому музеї імені Миколи Ярошенка (Галереї мистецтв) відбулася презентація нової книги для дітей «Зайченятко У» члена Полтавської обласної організації Національної спілки письменників України, кандидата філологічних наук, доцента кафедри англійської та німецької філології Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка Тетяни Луньової.

Захід відвідали вихователі дитячих садочків, учителі молодших класів, студенти й викладачі вищих навчальних закладів, бібліотекарі, творча інтелігенція міста Полтави, директори ландшафтних



Тетяна Луньова. *Зайченятко У*: казка для дошк. та мол. шк. віку. – К.: АВІАЗ, 2015. – 84 с.

заказників Полтавської області, іноземні гості ПНПУ імені В. Г. Короленка.

У затишній залі було світло від променистих посмішок, тепло від добрих слів, цікаво і святково.

Ведучою дійства була відома в Полтаві та за її межами дизайнерка, режисерка, очільниця театру «К° під сходами» Олена Гопей. Слова казки зазвучали завдяки поетці, кандидату наук із соціальних комунікацій, доцентів кафедри журналістики Полтавсько-

го національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка М. І. Сваловій. На кларнеті й саксофоні грали студенти Полтавського музичного училища імені М. В. Лисенка класу



Ілюстрації до книги виконала художниця Яна Кернер-Вернер

викладача Є. А. Пашенка Максим Білоконь і Вікторія Тищик, акомпанувала концертмейстер В. М. Сидорова.

Запрошені до слова поділилися із присутніми своїми враженнями від прочитання казки, розказали про особливості сприйняття її сюжету й стилістичних особливостей, розуміння проблематики тощо.



Член НСПУ, науковець Тетяна Луньова

Директорка Полтавського художнього музею імені Миколи Ярошенка О. М. Курчакова привітала авторку з виходом нової книги і відзначила, що поява хорошого дитячого видання – це непересічна подія. Ольга Миколаївна розповіла, що отримала велике задоволення від читання казки і зізналася, що ця книга стала для неї відкриттям, оскільки видається не лише оповідкою для дітей, а й книгою для дорослих: у тексті багато езопової мови про сучасне життя, спілкування, про життя дорослих людей. Щиро й потужно в казці зазвучала думка про те, що всім треба частіше дарувати оточенню свою любов, своє серце.

Ректор Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка, доктор філологічних наук, професор, член Полтавської обласної організації Національної спілки письменників України М. І. Степаненко у своєму виступі відзначив довершеність тексту казки, виписаного надзвичайно сумлінно, вишукано й філігранно. Зокрема високо поцінував він майстерність авторки у створенні діалогів, завдяки яким герої казки постають перед читачами живими. Також підкреслив, що писати для дітей

сюжетний твір – це відповідально й неймовірно тяжко. Тому на найвищу оцінку заслуговує ця казка, яка має наскрізний сюжет, складаючись водночас із невеликих логічно й подієво викінчених епізодів. Микола Іванович підтримав думку Ольги Миколаївни, що казці «Зайченятко У» радітимуть не тільки діти, а й дорослі, адже презентована книга вібує емоційністю, у ній є і радість, і плач, і втіха, а кінець – естетично й етично красивий.

Викладач кафедри загального і слов'янського мовознавства та іноземних мов Полтавського національного університету імені В. Г. Короленка О. І. Мокляк наголосила, що казка про зайченятко У тонко й ненав'язливо вчить діток цінувати дружбу, берегти природу, співчувати чужому горю, пробачати, виховує їх добрими, сміливими, чуйними. Оксана Іванівна детально проаналізувала висвітлену в казці проблему йменування. Зокрема, дослідниця відзначила, що назва казки інтригує дітей, адже їм напевно дуже цікаво з'ясувати, чому таке чудернацьке ім'я має зайченятко, а низка запитань, запропонованих наприкінці книжки у Слові до маленьких читачів, спрямовує їх на осмислення ставлення до імен. Отож казка справді спонукає кожну дитину дізнатися, що означає її ім'я, які імена мають її рідні.

Доктор історичних наук, професор, завідувачка кафедри історії України Полтавського



Книга зацікавила багатьох полтавців. На першому плані (зліва направо): професор, ректор ПНПУ Микола Степаненко, директорка Полтавського художнього музею імені Миколи Ярошенка Ольга Курчакова, письменниця Марійка Бойко

національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка Л. Л. Бабенко з усмішкою потвердила, що ця ошатна книжечка справді покращує настрій, додає позитивних емоцій. На думку Людмили Леонідівни, великою творчою знахідкою є інтрига у фабулі книжки, адже читачеві кортить довідатися, яке ж насправді

ім'я мало зайченятко. Відкласти книгу, поки не розкриється загадка зайченяткового імені, неможливо... Людмила Леонідівна наголосила, що книга є справді важливою, бо тонко реагує на болючі проблеми сьогодення, які турбують усіх небайдужих людей: проблеми жорстокості у світі, питання дружби та взаєморозуміння, а також екологічні проблеми. Водночас ця книга – своєрідна школа для батьків, адже казкові мами є взірцем для справжніх мам у тому, як вони вміють розмовляти з дітьми: ласкаво, терпляче, не підвищуючи тону, не дратуючись.

Детально екологічну проблематику казки у своєму виступі висвітлила кандидат біологічних наук, доцент, докторант Київського національного університету імені Тараса Шевченка, голова Полтавської обласної організації Українського товариства охорони природи Н. О. Смоляр. Наталія Олексіївна високо оцінила коректність тексту з точки зору відображення природних екологічних принципів і майстерність узгодження казково-художніх і природо-просвітницьких елементів тексту. Зокрема науковець-еколог виділила той сюжетний елемент, коли з пораненням сороки, тобто випадінням однієї екологічної ланки, у лісі почалося багато проблем. Також Наталія Олексіївна відзначила, що ліс казки населяють не лише звичні вовчики та лисички, а й ті тваринки, які не часто фігурують у казках, зокрема тхір, кунія, кропив'янка.

Узявши слово, авторка Тетяна Луньова розповіла історію створення казки про Зайченятко У: *«Задум виникнув із народженням синочка.*

Коли мій син з'явився на світ, я зателефонувала Ользі Миколаївні Курчаковій, щоб поділитися радістю. Ольга Миколаївна привітала мене і запитала, як назвали малюка. А у малюка ще не було імені. Ще не придумали. Тоді Ольга Миколаївна дуже спокійно і розважливо

сказала: «Нічого. Ось приїдете додому, і знайдеться ім'я».

Мене дуже вразила ця ідея, цей образ – що ім'я знаходиться. Що його не придумують, а знаходять.

Усе сталося так, як казала Ольга Миколаївна. Нас із малюком виписали з пологового будинку, і за кілька днів удома ім'я для сина таки знайшлося. Причому це було таке ім'я, про яке раніше я зовсім не думала, що можу обрати його для своєї дитини.

Ось таким був сам початок.

А потім ішов час. Ми гуляли з малюком. Перші тижні під час прогулянки він спав у візочку. А коли йому виповнився місяць, несподівано він дуже розплакався. Звичні методи укачування, пробіжки з візочком, стрибання по всіх вибоїнах не допомагали... Тоді я взяла його на руки – перший раз на вулиці, не в приміщенні. І тут я стала свідком дива. Малюк подивився довкола себе, у нього на обличчі з'явився вираз глибокого зачудування і захоплення, і він сказав «!У-у-у!» Я думаю, це означало: який світ прекрасний!

Отож як захоплення тим, який світ прекрасний, і народилася ця книга».

Наприкінці заходу кандидат філологічних наук, професор кафедри журналістики Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка С. В. Семенко подарувала авторці акровірш.

Усі виступальники були одностайні у високій оцінці ілюстрацій, виконаних художницею Яною Кернер-Вернер, і неодноразового зазначали, що текст і візуальний супровід книги узгоджені надзвичайно гармонійно.

Традиційно завершилася презентація автограф-сесією.